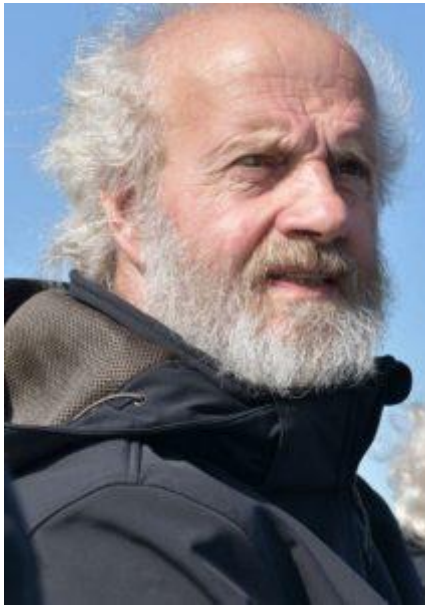

Kunstenaar van de maand januari 2024: Rob Winters

Interview met Rob Winters van Atelier ROSU

Zijn sporen achtergelaten in het onderwijs. “Al in de jaren 60 de keuze moeten maken tussen ‘de ietwat brave jongetjes’ en de ‘kunstenaars’. Net in de overlap tussen kweekschool / sociale academie / kunstacademie genoten van, het nu mogelijk wat banaal klinkende, ‘handvaardigheid & expressie’, maar daar is de kiem gelegd voor mijn creativiteit van nu. En echt braaf ben ik niet, geloof ik, terwijl anderen mij een kunstenaar vinden.”

“Maar ook op ‘mijn’ scholen was creativiteit onontbeerlijk, om mij heen barste het altijd van de creativiteit: toneeluitvoeringen in het donker, om nooit te vergeten. En om die eerder gelegde basis in creativiteit te verbreden ging ik ook vol voor de ‘akte handvaardigheid’. Ach, hoe mooi dit allemaal weer te overdenken en wie had gedacht dat mijn

schildercanvas van nu maar liefst twee hectaren groot is?”

“In het buitengebied van Groessen, aan de dijk van de Jezuïetenwaai en het Rijnstrangen SBB reservaat is ons huis c.q. atelier. Dit interview gaat weliswaar over mij deze maand, maar ik wil niet ongenoemd laten dat mijn vrouw Suzy, ook lid van het KGP, mijn steun en toeverlaat is en we samen wonen op een van de mooiste plekjes langs het water. In de KGP catalogus kun je ons vinden bij [Atelier ROSU](#)”

“Ik kan goed rotzooi laten liggen. Dat is een manier van leven om vooral aandacht te houden voor wat belangrijk is in mijn ogen. Want zoveel grond vraagt onderhoud wat anderen soms als ‘werken’ zien, maar ik gelukkig als een bevoorrechte hobby. Elke dag een lekkere wandeling met de hond, rommelen in de tuin, bomen knotten als dat nodig is en dan lekker om de rotzooi heen lopen, ook nog eens met een voldaan gevoel....”

“We hebben een actieve vrienden-schilderclub en komen vrijwel elke week bij elkaar. Dat is zó inspirerend om elkaar dan het werk te laten zien! Komen we een week niet bij elkaar, dan is er vaak geen werk gemaakt. Dus dit is voor ons allen een heerlijke stok achter de deur. Ik probeer elke dag een uurtje te schilderen, heerlijk is dat, ook als het een dag niet lukt mag dat er gewoon zijn.”

Ik heb wat van je schilderwerk gezien en mij viel de verscheidenheid op: aquarel, olieverf, inkt, collages, ook werken in steen! Waar ligt het accent Rob?

“Eigenlijk ligt het accent nauwelijks op de afzonderlijke technieken, maar vooral op het verhaal. Ik word geraakt door het verhaal van de oudste krantenbezorger in Nederland van 89 jaar. Tja, dan ontstaat er een collage op basis van de krant (natuurlijk) met een geschilderd portret van deze man van Ambonese afkomst, aangevuld met ecoline en inkt. Heerlijk toch! Ja het begint voor mij altijd met een verhaal.”

Maar dat verhaal is het begin, hoe pak je die verschillende technieken dan op?

“Als autodidact verdiep ik me écht in de techniek. Voor ik materialen ga gebruiken heb ik mijn best gedaan iets van de techniek te begrijpen. Overigens is dat een levenslange les, die me nooit verveelt, soms wel eens frustreert als het even niet lukt. Als mijn werk klaar is beoordeel ik de technische aspecten. Maar het verhaal, dat is belangrijker voor me.

Daarnaast werk je ook in steen?

“Klopt, hoe heerlijk is het om buiten, lekker in het zonnetje, met een blote bast, met een mooie steen bezig te zijn? Ik nodig iedereen uit dat eens te proberen. Dat was ook zo bijzonder tijdens het laatste ODE weekend in september. Ik was, mede door het lekkere weer, lekker buiten aan een steen aan het werken, terwijl vier andere kunstenaars met hun werken bezig waren. Wat een energie gaf dat, we hebben in twee dagen 150 mensen op het erf gehad, hoe bijzonder is dat? Het is ook zo plezierig dat het KGP dit soort evenementen organiseert, we doen daar graag aan mee!

Ik hoorde je nog wat zeggen over B.B. King, wat heb je daarmee?

“Ja, ik ben idolaat van het nummer The Thrill is gone, het staat op een CD en eigenlijk draai ik dat nummer altijd als ik aan het schilderen ben, niet soms maar werkelijk altijd. Het is de energie van de zanger. Daarnaast klinken de fado's van Mariza. Fijne muziek passend bij de periode ná mijn pensioen “Alles kan en niks moet, heerlijk!”

Laatste vraag, ik hoorde over je dochter Sabine, over de filosofie van de verbeelding?

We hebben twee kinderen en inderdaad Sabine is filosoof. Zij is bezig te promoveren op “dewaarde van de verbeelding in de (ruimte) wetenschap”. Iets wat ook kunstenaars waarschijnlijk zal aanspreken. Het onderwerp levert eindeloos interessante gesprekken aan de keukentafel op. Want als de filosofie me al na aan het hart ligt, de verbeelding doet daar nog een schepje

bovenop.

Ha, wanneer kunnen we haar strikken voor een inspiratiebijeenkomst van ons KGP, of voor een bijdrage aan een kunstcafé met dit interessante onderwerp?

“Ik vraag het haar, ze is druk, maar ik zou dat zeker ook leuk vinden.....”

Interview door Geert van den Broeck.

